

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW
KONTROLI PAŃSTWOWEJ
(NR 102)
z dnia 28 września 2022 r.**

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Kontroli Państwowej (nr 102)

28 września 2022 r.

Komisja do Spraw Kontroli Państwowej obradująca pod przewodnictwem posła **Bożeny Borys-Szopy (PiS)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– informacja Przewodniczącego Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych o wynikach kontroli „Dochody z mienia Skarbu Państwa lata 2018-2019”.

W posiedzeniu wzięli udział: **Grzegorz Czarnocki** zastępca przewodniczącego Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych wraz ze współpracownikami; **Daniel Kołodziej** przewodniczący Komisji Koordynacji Kontroli Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych, prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach wraz ze współpracownikami oraz **Adrian Pokrywczyński** ekspert w Dziale Monitoringu Prawnego i Ekspertyz w Biurze Związku Powiatów Polskich.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Tadeusz Cieśluk**, i **Tadeusz Oset** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Bożena Borys-Szopa (PiS):

Dzień dobry państwu. Witam bardzo serdecznie na kolejnym posiedzeniu Komisji do Spraw Kontroli Państwowej.

Na podstawie listy obecności stwierdzam kworum.

Proszę państwa, porządek został państwu doręczony. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. Stwierdzam, że porządek dzienny posiedzenia został przyjęty.

Chciałabym bardzo serdecznie przywitać naszych gości – pana Grzegorza Czarnockiego, zastępcę przewodniczącego Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych, pana Daniela Kołodzieja, przewodniczącego Komisji Koordynacji Kontroli, Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach, witam serdecznie, panią Ewę Koszełę, naczelnika Wydziału Kontroli Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach, witamy, oraz pana Adriana Pokrywczyńskiego, eksperta w Dziale Monitoringu Prawnego i Ekspertyz w Biurze Związku Powiatów Polskich.

Przepraszamy za spóźnienie. Wiem, że państwo wiecie, że mieliśmy głosowania. Bez zbędnej zwłoki rozpoczynamy posiedzenie i przystępujemy do realizacji porządku. Informacja przewodniczącego Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych o wynikach kontroli „Dochody z mienia Skarbu Państwa lata 2018-2019”. Proszę przedstawiciela Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych o przedstawienie informacji. Bardzo proszę.

Zastępca przewodniczącego Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych Grzegorz Czarnocki:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, w imieniu Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych przedstawiamy informację o wynikach kontroli koordynowanej przeprowadzonej przez RIO właśnie w zakresie dochodów z mienia Skarbu Państwa za lata 2018 i 2019. Koordynatorem kontroli była Regionalna Izba Obrachunkowa w Katowicach, której przedstawiciele przedstawiają szczegóły wyników kontroli. Ja powiem tylko ogólnie, że celem kontroli było sprawdzenie prawidłowości ustalania i pobierania przez starostów i prezydentów miast na prawach powiatu dochodów budżetowych w ramach realizacji zadania zleconego w zakresie zagospodarowania mienia skarbu państwa oraz rzetelności wykonywania tych zadań. W szczególności kontroli poddano wysokość dochodów osiąganych z tytułu zbywania i udostępniania nieruchomości Skarbu Państwa, pra-

widłowość ustalania tych dochodów, ich pobierania, windykacji, prawidłowość ustalania dochodów z tytułu poręczeń, terminowość odprowadzania dochodów do budżetu państwa, a także stan ilościowy i wartościowy tego mienia. Oczywiście też takie typowe sprawy, którymi się zajmujemy, czyli sposób prowadzenia ewidencji księgowej, sprawozdawczości i rachunkowości, a także zbywanie nieruchomości i udostępnianie przez starostów. Również przedmiotem naszych badań było zbadanie, w jaki sposób są wykorzystywane dotacje, które starostowie i prezydenci na to zadanie otrzymują.

Jeśli chodzi o ten materiał, kontrolą został podjęty okres od 1 stycznia 2018 do 31 grudnia 2019. W zakresie danych sprawozdawczych i działań windykacyjnych okres obejmował do czasu zakończenia poszczególnych kontroli. Tak się złożyło, że nie przedstawiliśmy państwu tych wyników w zeszłym roku, ponieważ sytuacja pandemiczna uniemożliwiła prowadzenie tych kontroli i zrealizowanie pełnego zakresu. W związku z tym KRRIO podjęła decyzję o tym, że ta kontrola była prowadzona przez 2 lata i wyniki są dostępne dopiero w tym roku. Jeśli chodzi o te wyniki, to skrótowa informacja o wynikach kontroli została przedstawiona Sejmowi wraz ze sprawozdaniem z działalności RIO i wykonania budżetów jednostek samorządu terytorialnego, natomiast informacja pełna jest dostępna na naszej stronie internetowej. Jeśli chodzi o szczegóły, to przedstawia je kolega i koleżanka z RIO w Katowicach. Bardzo proszę, oddaję głos panu prezesowi Izby w Katowicach.

Przewodniczący Komisji Koordynacji Kontroli Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych, prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach Daniel Kołodziej:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, na początek przedstawię krótką charakterystykę stanu prawnego, a później poproszę o zabranie głosu panią naczelnik Wydziału Kontroli Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach, która przedstawi szczegółowe ustalenia poczynione przez Izby podczas kontroli koordynowanej. Jeśli chodzi o zasady gospodarowania nieruchomościami, mieniem Skarbu Państwa, one zostały w głównej mierze określone w ustawie o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z tymi przepisami, nieruchomości, które stanowią przedmiot własności Skarbu Państwa i nie zostały oddane w użytkowanie wieczyste oraz nieruchomości będące przedmiotem użytkowania wieczystego Skarbu Państwa znajdują się i tworzą zasób nieruchomości Skarbu Państwa. Zasobem tym, co do zasady gospodarują starostowie – oczywiście w przypadkach miast na prawach powiatu prezydenci – wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej w tym zakresie. Do zadań i obowiązków starostów należy między innymi ewidencjonowanie nieruchomości zgodnie z katastrzem nieruchomości, zapewnienie wyceny tych nieruchomości, sporządzanie planów wykorzystania zasobu, zbywanie, nabywanie za zgodą wojewody nieruchomości wchodzących w skład zasobu, wydzierżawianie, wynajmowanie i użyczanie tych nieruchomości, wykonywanie czynności związanych z naliczeniem należności za nieruchomości udostępniane z zasobu oraz prowadzenie windykacji tych należności. Dodatkowo starostowie zostali zobowiązani do sporządzania rocznych sprawozdań z gospodarowania nieruchomościami zasobu i przekazywania ich wojewodzie, a także ewidencjonowania nieruchomości Skarbu Państwa oddanych w wieczyste użytkowanie. Ewidencja taka powinna co najmniej obejmować oznaczenie nieruchomości według księgi wieczystej oraz katastru nieruchomości, a także jej powierzchnię, wskazanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez Skarb Państwa praw do nieruchomości. W przypadku braku księgi wieczystej przeznaczenie nieruchomości w planie miejscowym, a w przypadku jego braku, w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wskazanie daty ostatniej aktualizacji opłaty rocznej nieruchomości Skarbu Państwa oddanych w użytkowanie wieczyste lub trwałe zarząd.

Zgodnie z ustawą o gospodarce nieruchomościami, od wpływów osiąganych ze sprzedaży, opłat z tytułu trwałego zarządu, użytkowania, czynszu dzierżawnego i najmu nieruchomości Skarbu Państwa, a także od wpływów osiąganych z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości Skarbu Państwa oraz od odsetek za nieterminowe wnoszenie tych należności potrącane jest 25% tych środków, które z kolei stanowią dochód powiatu, na obszarze którego położone są nieruchomości. Od pozostałych dochodów

związanych z wykorzystaniem nieruchomości, jak na przykład bezumowne korzystanie, potrącenia te wynoszą 5% uzyskanych dochodów, z tym że te 5% jest wskazane przez ustawę o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Uregulowania te dotyczące umów użytkowania, użytkowania wieczystego, sprzedaży, najmu, dzierżawy oraz użyczenia znajdują się również w drugiej i trzeciej księdze Kodeksu cywilnego, ale można je znaleźć również w Kodeksie postępowania administracyjnego, a także innych ustawach. Mam tu na myśli między innymi ustawę o podatkach i opłatach lokalnych, które decydują o podatku od nieruchomości między innymi, ustawę o podatku rolnym i tak dalej. Tych przepisów jest znacznie więcej, ale te podstawowe zasady znajdują się właśnie w tych wymienionych ustawach. Za oddanie nieruchomości gruntowej w trwałą zarząd pobierane są opłaty roczne, a za oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste pobiera się pierwszą opłatę roczną i opłaty roczne. Opłaty roczne za cały okres użytkowania wieczystego wnosi się przez cały ten okres w terminie do dnia 31 marca każdego roku z góry za dany rok. Wysokość takiej opłaty powinna być aktualizowana. Warto również zauważyć, że w przypadku powiatów, na terenie których znajdują się linie kolejowe, należało poddać weryfikacji wchodzące w skład infrastruktury kolejowej grunty Skarbu Państwa oddane w użytkowanie wieczyste pod kątem ewentualnego zaliczenia tych gruntów do infrastruktury nieczynnej lub prywatnej. Stało się tak dlatego, że do dnia 29 grudnia 2016 roku powyższe grunty jako zajęte pod infrastrukturę kolejową były zwolnione od opłat z tytułu użytkowania wieczystego na mocy art. 8 ustawy o transporcie kolejowym. Po nowelizacji tej ustawy dokonanej ustawą z 16 listopada 2016 roku o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz niektórych innych ustaw od dnia 30 grudnia 2016 roku zmieniono brzmienie art. 3 ustawy o transporcie kolejowym, wyłączając właśnie stosowanie zwolnień gruntów zajętych pod infrastrukturę kolejową od opłat z tytułu użytkowania wieczystego w przypadku infrastruktury kolejowej, na której zarządca nie dopuścił ruchu kolejowego – jest to tak zwana infrastruktura nieczynna – i infrastruktury kolejowej wykorzystanej wyłącznie do realizacji własnych potrzeb jej właściciela i jej zarządcy innych niż przewóz osób. Wtedy mamy do czynienia właśnie z infrastrukturą prywatną. W związku z powyższym ważnym jest, które podmioty do dnia 29 grudnia 2016 roku korzystały z tego zwolnienia, a następnie, czy po 30 grudnia wystąpiono do tych podmiotów o wskazanie, które oddane w użytkowanie wieczyste działki ewidencyjne stanowią infrastrukturę nieczynną bądź prywatną, a zatem są wyłączone ze stosowania zwolnienia od opłat z użytkowania wieczystego. Zgodnie z ustawą o transporcie kolejowym zarządca sporządza statut takiej sieci kolejowej, wskazując w nim linie kolejowe, bocznice oraz inne drogi kolejowe przez niego zarządzane, a także wskazuje, które z nich stanowią infrastrukturę nieczynną lub prywatną. Brak takiego statutu sieci kolejowej jest równoznaczny z nadaniem zarządzanej infrastrukturze statusu infrastruktury nieczynnej. Przez zarządcę takiej infrastruktury kolejowej należy rozumieć podmiot odpowiedzialny za zarządzanie infrastrukturą kolejową albo w przypadku budowy nowej infrastruktury podmiot, który przystąpił do jej budowy w charakterze inwestora. Zadania zarządcy mogą wykonywać różne podmioty.

W myśl przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami, jeżeli po oddaniu nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste nastąpi trwała zmiana sposobu korzystania z nieruchomości powodująca zmiany celu, na który nieruchomość została oddana, stawkę procentową opłaty rocznej zmienia się stosownie do tego celu. Zgodnie z art. 77 ustawy o gospodarce nieruchomościami aktualizacji opłaty rocznej dokonuje się z urzędu lub na wniosek użytkownika wieczystego nieruchomości gruntowej na podstawie wartości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego. Pobrane dochody budżetowe związane z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostce samorządu terytorialnego ustawami pomniejszone o określone w odrębnych przepisach dochody budżetowe przysługujące jednostce samorządu terytorialnego z tytułu wykonywania tych zadań winny być przekazane przez zarząd jednostki samorządu terytorialnego na rachunek bieżący dysponenta części budżetowej i co do zasady są to 2 terminy, do 15 i do 25 dnia danego miesiąca.

Zdarzenia gospodarcze wynikające z gospodarowania nieruchomościami powinny być ewidencjonowane w księgach rachunkowych starostwa na odpowiednio wydzielonej ewi-

dencji analitycznej, a opis ewidencjonowania tych zdarzeń winien zostać zawarty w polityce o rachunkowości. Jednostki obowiązane są stosować przyjęte zasady rachunkowości rzetelnie i jasno, przedstawiając sytuację majątkową, finansową oraz wynik finansowy, a księgi rachunkowe uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty. Jeśli chodzi o wartość nieruchomości Skarbu Państwa z zasobu, to praktycznie powinna być prowadzona ewidencja pozabilansowa, dlatego że te nieruchomości nie stanowią majątku starostwa, tylko stanowią majątek Skarbu Państwa.

Zgodnie z zasadami ustawy o rachunkowości w księgach rachunkowych, a w konsekwencji w sprawozdaniu finansowym, winny być ujmowane wszystkie osiągnięte i przypadające na rzecz jednostki przychody i obciążające je koszty związane z tymi przychodami dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od terminu ich zapłaty. Jednostki wyceniają na dzień bilansowy aktywa i pasywa, w tym między innymi należności i zobowiązania w kwocie wymaganej. Jednostki realizują zadania zlecone sporządzając kwartalne sprawozdania RB27ZZ z wykonania planu dochodów związanych z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego ustawami.

Z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że jeżeli nieruchomości Skarbu Państwa nie są w posiadaniu innych podmiotów, ani też nie są wykorzystywane bezumownie, podatnikiem podatku od nieruchomości należnego tych nieruchomości jest Skarb Państwa jako właściciel. Ustawa komunalizacyjna – to jest ustawa z dnia 10 maja 1990 roku wprowadzająca ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych – stanowi podstawę nabycia przez gminy mienia państwowego. Zgodnie z jej przepisami, określone mienie państwowe stało się w dniu wejścia w życie tej ustawy – to było 27 maja 1990 roku – mieniem właściwych gmin. Przepisy ustawy przewidują procedurę komunalizacyjną, zgodnie z którą wojewoda wydaje decyzję w sprawie nabycia mienia z mocy prawa. Prawomocna decyzja w sprawie stwierdzenia nabycia mienia komunalnego z mocy prawa stanowi podstawy do wpisu w księdze wieczystej. Przepisy ustawy komunalizacyjnej w kontekście uregulowanego w niej przejścia uprawnień właścicielskich były przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego i sądów administracyjnych. I tak w uchwale z dnia 2 sierpnia 1994 roku Sąd Najwyższy stwierdził – w orzecnictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że choć nabycie przez gminę własności nieruchomości na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 roku następuje z mocy prawa przewidziana w art. 18 ust. 1 decyzja administracyjna stwierdzająca to nabycie ma charakter deklaratoryjny, to tkwi w niej także element konstytutywny i dopóki decyzja ta nie zostanie wydana, nie stanie się ostateczna, dopóty właścicielem tego mienia pozostaje w obrocie cywilnoprawnym Skarb Państwa, a gmina nie może skutecznie powoływać się na swoje prawo własności ani nie wykonywać czynności właścicielskich. Skarb Państwa zatem jest właściwy do podejmowania czynności właścicielskich w celu wykonywania uprawnień i obowiązków właścicielskich, w tym zapłaty podatku od nieruchomości przez gminę. Niezbędne jest zatem dopełnienie procedury nabycia przez niego mienia określonej w ustawie komunalizacyjnej. W szczególności konieczne jest wydanie przez właściwego wojewodę decyzji, która umożliwi wpisanie gminy jako właściciela w księgach wieczystych i korzystanie przez nią z pełni uprawnień właścicielskich. Do czasu zakończenia procedury komunalizacyjnej uprawnienia właścicielskie w stosunku do podlegających komunalizacji nieruchomości wykonuje w imieniu Skarbu Państwa starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu, który jest zobowiązany do zapłaty tego podatku od nieruchomości. To takie krótkie wprowadzenie i analiza prawna – tak jak wcześniej wspominałem – przepisów regulujących szczególnie procedury zbywania tych nieruchomości, które określa ustawa o gospodarce nieruchomościami. Nie chciałbym państwa tutaj zanudzać. Ten wstęp został też przekazany w ten sposób w kontekście tych nieprawidłowości, o których za chwilę będzie mówiła pani naczelnik już bardziej szczegółowo. Proszę bardzo, oddaję głos.

Naczelnik Wydziału Kontroli Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach Ewa Koszela:

Pokrótkie pozwolę sobie omówić te szczegółowe wyniki. Kontrole, które były przeprowadzane przez 16 Izb w kraju, dotyczyły 42 jednostek samorządu terytorialnego, w tym 17 miast na prawach powiatu i 25 powiatów ziemskich. We wszystkich kontrolowanych jednostkach wszystkie starostwa czy też prezydenci prowadzili ewidencję nieruchomości, które stanowią własność Skarbu Państwa. Jednak w 46% tych jednostek stwierdziliśmy błędy, nieprawidłowości w prowadzeniu ewidencji. Była albo niepełna, albo niezgodnie z przepisami, które tutaj wcześniej pan prezes przytoczył, podejmowana. Takim niepokojącym ustaleniem, które wyniknęło z naszej kontroli, był też fakt, że mimo iż od wejścia przepisów komunalizacyjnych upłynęło już ponad 30 lat, w dalszym ciągu proces przekazywania gminom tego mienia nie został w wielu przypadkach formalnie zakończony. Powoduje to wiele komplikacji w zarządzaniu mieniem. Dodatkowa ewidencja nieruchomości – ponieważ te nieruchomości, które są z mocy prawa komunalne, a jeszcze nie zostały potwierdzone te komunalizacje decyzją wojewodów, nie są objęte żadną ewidencją. Natomiast stwierdziliśmy, że w 25 z kontrolowanych jednostek taką ewidencję dodatkową starostowie prowadzili ze względu na to, żeby, krótko mówiąc, wiedzieć, czym zarządzają. W 9 jednostkach nie prowadzono ewidencji pozabilansowej mienia, czyli składników mienia Skarbu Państwa. Natomiast w 12 jednostkach nie na bieżąco ujmowano zmiany w stanie mienia w ewidencji, którą prowadzono.

Ewidencja księgowa w jednostkach co do zasady była prowadzona, natomiast w jednej z jednostek w jednym z miast stwierdziliśmy, że ta ewidencja była wyłącznie pozabilansowa. Te wszystkie zdarzenia gospodarcze, które miały miejsce, związane z gospodarowaniem mieniem, nie były ujmowane w bilansach tej jednostki. Nieprawidłowo przeprowadzano również inwentaryzację – w 7 jednostkach, to jest w 17% skontrolowanych. Problem podatkowy, który pojawił się w tej kontroli, dotyczył powiatów czy też starostów czy prezydentów miast na prawach powiatu i nieruchomości w części tych, które są właśnie komunalne z mocy prawa, ale również takich, które są klasycznym majątkiem Skarbu Państwa. Tutaj dwa przykłady. Z 14 jednostek akurat wybrałam miasto Wrocław, gdzie niewykazywane były w deklaracjach podatkowych nieruchomości komunalne z mocy prawa. W wyniku działań kontrolnych prezydent miasta wystąpił do wojewody o dodatkowe środki, wyliczył kwotę podatku należnego miastu od budżetu państwa na ponad 335 tys. zł. A tu z kolei przykład akurat województwa śląskiego. Starosta powiatu Rybnickiego nie sporządzał w ogóle deklaracji na podatek od nieruchomości. Co ciekawe, gminy, które na tym terenie się znajdują, też nie prowadziły żadnych postępowań podatkowych, nie wyjaśniały tego. Jak na 30 lat działania tego systemu, to trochę długo.

Wszystkie kontrolowane jednostki – stwierdziliśmy to jako taką pozytywną część – sporządzały wszystkie wymagane przepisami sprawozdania. Tylko dwie miały jakieś drobne błędy bądź nieprawidłowości w klasyfikacji budżetowej. Ale to jako takie mniejsze nieprawidłowości. Poza jedną z kontrolowanych jednostek wszystkie sporządzały sprawozdania dla wojewodów z gospodarowania. Ale tutaj dodam – to na slajdzie za chwilę też się pojawi – zgromadziliśmy podczas tej kontroli z wszystkich 16 województw sprawozdania z gospodarowania mieniem Skarbu Państwa, które nie są sformalizowane. Każdy wojewoda określa je we własny sposób i okazało się, że nie da się ich w żaden sposób porównać ani żadnych analiz przeprowadzić, ponieważ mają tak różną zawartość, często są bardzo obszerne i stają się nieczytelne, krótko mówiąc. Tylko ten jeden przypadek – tu akurat miasta Opole – gdzie nie sporządzono i nie przekazano wojewodzie sprawozdania z gospodarowania nieruchomościami w ogóle. Natomiast w 5 jednostkach odbywało się to z naruszeniem terminów. Ten termin przewidziany jest do końca kwietnia, by złożyć takie sprawozdanie.

Natomiast te ewidencje, te sprawozdania były sporządzane nieprawidłowo. Czasami wykazywano dane... Mielśmy taki przykład, pamiętam, jednego sprawozdania, gdzie było wskazane, że nie ma nieruchomości, z których korzystano by bezumownie, natomiast był w tym sprawozdaniu wykazany dochód z korzystania bezumownego. Czyli taki trochę cud gospodarczy, bo nie ma nieruchomości, a jednak dochody z nich są. Tutaj też

oczywiście przykład drugi – braku ewidencji i niewykazywania danych – miasto Jastrzębie-Zdrój. To był jednostkowy przypadek.

W 6 jednostkach stwierdzono, że nie przekazywano do wojewody informacji o umowach i innych czynnościach prawnych związanych z obrotem nieruchomościami Skarbu Państwa. Ten obowiązek wynika też z ustawy. W 4 jednostkach stwierdzono, że przekazywane informacje nie zawierały wszystkich wymaganych elementów. To znaczy szczególnie głównie z umowy, bądź wartości ceny czy uczestników przetargów bądź rokowań.

W 9 jednostkach nie uzyskano zgody wojewody na sprzedaż czy oddanie w trwały zarząd, najem, dzierżawę czy użytkowanie wieczyste bądź darowiznę – czyli tutaj pominięto ten ważny element zgody wojewody na tego rodzaju działania. W 11 jednostkach nieprawidłowo sporządzano lub nie podawano do publicznej wiadomości wykazów nieruchomości na zbycie, co utrudnia tak naprawdę przejrzystość postępowania czy dostępność do tych informacji wszystkim potencjalnym nabywcom. To dotyczyło znowu konkretnych sprzedaży, najmu, dzierżawy czy użytkowania bądź użyczenia. Ten brak lub zwłoka w publikacji może ograniczać właśnie krąg zainteresowanych podmiotów, które mogłyby uczestniczyć w takich postępowaniach.

W przypadku 4 jednostek wartość nieruchomości, która była przedmiotem obrotu, nie została ustalona w oparciu o operat szacunkowy. Przypadki dotyczyły trwałego zarządu, przekształcenia prawa użytkowania we własność bądź darowizny. W 31 kontrolowanych jednostkach, gdzie zbywano nieruchomości – z 42 w 31 były zbycia – zastosowano prawidłowy tryb zbycia nieruchomości, natomiast w 6 jednostkach stwierdzono błędy w procedurach. To były takie różne drobne błędy proceduralne. W 2 jednostkach stwierdziliśmy, że nie weryfikowano realizacji ustaleń zawartych w umowie w zakresie terminu i sposobu zagospodarowania nieruchomości oddanych w użytkowanie wieczyste. Wiąże się to z brakiem realizacji postanowień umownych, które uprawniały do zastosowania preferencyjnych stawek, przede wszystkim za użytkowanie wieczyste i w konsekwencji ustalenia wyższych opłat za użytkowanie wieczyste. Nie weryfikowano również sposobu i terminów zagospodarowania tych nieruchomości – w 3 jednostkach. Nie przestrzegano procedur wymaganych przy udostępnianiu w najem i dzierżawę dotyczących ogłoszeń o tych przetargach. A w 4 jednostkach nie ustalono i nie dokonano weryfikacji postanowień umów najmu, dzierżawy w zakresie celu korzystania. W 3 jednostkach również nie dokonano odbioru przedmiotu umowy w okresie obowiązywania umowy najmu czy dzierżawy. Tego rodzaju zaniechania często prowadzą do korzystania w sposób bezumowny z nieruchomości. Z jednej strony jednostki naliczają w takich przypadkach dwukrotny czynsz – wydaje się to pozytywne, bym powiedziała, z punktu widzenia dochodów Skarbu Państwa – z drugiej strony jednak to troszkę może prowadzić do tego, że można tu ominąć przepisy ustawy. Bo jeżeli jest najem czy dzierżawa na 3 lata, a potem trzeba uzyskać zgodę wojewody na zawarcie kolejnej umowy, a nie doprowadza się do wyegzekwowania tej nieruchomości, wszczęcia procedury kolejnej i dopuszcza się do bezumownego korzystania, to jakby omija się cały ten duży wachlarz przepisów z ustawy. Tu oczywiście w 5 jednostkach zdarzyło się, że nie ustalono w ogóle okresu bezumownego korzystania celem ustalenia odszkodowania z tego tytułu, a w 2 jednostkach również udostępniono nieruchomości w użyczenie lub użytkowanie nieprawidłowo.

Tu mamy takie przykłady z konkretnych kontroli między innymi powiatu augustowskiego w województwie podlaskim, gdzie nie zweryfikowano celu korzystania z nieruchomości. Brak tej weryfikacji wykorzystania nieruchomości mógł spowodować – tu jest sformułowanie „mógł”, ponieważ to jest szacunkowe wyliczenie – uszczuplenie o 56 tys. zł. Później jeszcze ewentualne skutki finansowe związane z bonifikatą w granicach 2 tys. zł. Mamy też przykład nieprawidłowości przy zbywaniu z miasta Chorzów w województwie śląskim, gdzie dopuszczono do rokowania, jeśli chodzi o zbycie nieruchomości, osoby, które zaproponowały wartości niższe niż wartość pierwotna do przetargu. Ta różnica to było 3700 tys. zł, czyli o ponad połowę zaniżono wartości nieruchomości w pierwszych ofertach, które przyjęto do tych rokowań. Taka nietypowa nieprawidłowość dotyczyła też miasta Mysłowice, gdzie zaniechano dokonania aktualizacji – za chwilę też o tym powiem – opłaty z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Skarbu Państwa za rok 2020. Mimo że zwrócono się wcześniej do wojewody o zwiększenie dotacji na ten

cel, nie wykorzystano jej i potem zwrócono. Dzierżawcy w powiecie pszczyńskim korzystali z nieruchomości bezumownie, wnosili opłaty w podwójnej wysokości wynikające z wygasłych umów. Tutaj nie podjęto żadnych działań celem uzyskania właśnie zgody wojewody na przedłużenie tych umów. Jeśli chodzi jeszcze o takie proceduralne kwestie, które też się oparły później o zastrzeżenia do Kolegium Regionalnej Izby Szczecińskiej – miasto Koszalin, gdzie obciąża nabywców nieruchomości dodatkowymi kosztami między innymi wycen nieruchomości, różnych tych opłat, które były ponoszone w związku z przygotowaniem tych nieruchomości do sprzedaży, czego ustawa nie przewiduje.

Tutaj mamy taki podglądowy slajd. W badanym przez nas okresie jednostki uzyskiwały dochody z różnych tytułów, ale największym źródłem dochodów z nieruchomości Skarbu Państwa było bezsprzecznie użytkowanie wieczyste nieruchomości i oczywiście przekształcenie prawa użytkowania we własność. Na drugim miejscu opłaty za trwały zarząd, sprzedaż nieruchomości, najem, dzierżawa to już pomniejsze dochody.

Dochody z tytułu użytkowania wieczystego i aktualizowanie stawek rocznych to był też przedmiot naszej kontroli. Co do zasady one były ustalane zgodnie z przepisami, natomiast mieliśmy uwagi do terminów aktualizacji. Wprawdzie w ustawie jest sformułowanie, jak dobrze pamiętam, takie, że trzeba te opłaty aktualizować nie częściej niż raz na 2 lata, ale nie ma takiego sformułowania „nie rzadziej niż”. Te przypadki, które stwierdziliśmy, były tego rodzaju, że opłat za wieczyste użytkowanie nie aktualizowano od 7 do nawet 19 lat. Takie akurat przypadki zdarzyły się w tych 42 kontrolach.

Spore skutki finansowe. Nie przeprowadzano weryfikacji w zakresie gruntów Skarbu Państwa oddanych użytkowanie wieczyste wchodzących w skład infrastruktury kolejowej – o czym tutaj pan prezes wcześniej powiedział. Tutaj pokazuję państwu efekt. W wyniku skierowania wniosków pokontrolnych do jednostek – tu jest tylko informacja z kilku, ponieważ w tym czasie, kiedy ten raport sporządzaliśmy nie mieliśmy wszystkich odpowiedzi, nie wszyscy zdołali wyjaśnić tę sytuację z użytkownikami nieruchomości, gdzie infrastruktura kolejowa była – efekt finansowy wyniósł ponad 670 tys. zł. W poszczególnych miastach – na przykład miasto Bielsko-Biała 241 tys. zł, Chorzów 47 tys. zł. Z większych jeszcze miasto Jaworzno, 142 tys. zł. A to są te realne dochody, które do budżetu państwa z tytułu użytkowania wieczystego będą wpływać w kolejnych latach, bo tutaj już zostały zmienione te odpłatności z umów użytkowania.

W 13 jednostkach nie waloryzowano stawek najmu i dzierżawy. Tutaj jest znowu taki problem, że żaden przepis ustawowy nie zobowiązuje starostów do ustalenia stawki najmu, dzierżawy mienia Skarbu Państwa. Mówią o tym raczej dobre praktyki. Nie jest to w żaden sposób określone. Często są to te same stawki, które są dla mienia komunalnego – to jeszcze jest też taką dobrą praktyką, bym powiedziała. Natomiast zdarzały się również przypadki, gdzie te czynsze były znacznie niższe niż od mienia komunalnego. Natomiast nie ma podstaw, nie ma przepisu, który można byłoby wskazać jako naruszony w takich przypadkach. Nie jest to uregulowane.

Dużo uwag mieliśmy do windykacji. Tutaj stwierdziliśmy duże zaległości, bo tylko w 2 jednostkach, które kontrolowaliśmy te zaległości przekroczyły ponad 2400 tys. zł. Natomiast windykacja ewidentnie nierzetelnie sprawowana była w 7 jednostkach. A w 5 jednostkach nie podejmowano w stosunku do dzierżawców nieruchomości Skarbu Państwa prowadzących działalność gospodarczą żadnych działań w celu egzekucji, również rekompensaty za koszty odzyskiwania należności wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. W 15 jednostkach nie ustalono żadnych procedur wewnętrznych w zakresie windykacji, czyli wskazówek dla pracowników – kiedy oni mają coś zadziałać, kiedy wszcząć jakieś postępowanie. To też w wielu przypadkach doprowadziło, jak państwo za chwilę zobaczycie, do przedawnień na dość spore kwoty. Tu mamy wskazany jeden taki przypadek. Generalnie zaległości rosły w latach kolejnych. Tylko w jednej jednostce spośród skontrolowanych nie ustalono opłaty za bezumowne korzystanie z nieruchomości na kwotę ponad 5800 tys. zł. To był jeden taki największy przypadek, gdzie było to bezumowne korzystanie z nieruchomości.

I tu przypadki nieprawidłowości, już nie będę powtarzać. To było Bielsko-Biała, Piotrków Trybunalski, jeśli chodzi o te odpłatności nieegzekwowane. Jeszcze Jaworzno, powiat gorzowski. Tu była nieprawidłowość specyficzna – w powiecie w województwie

lubuskim – gdzie nie było żadnej dokumentacji pozwalającej stwierdzić, na jakim etapie prowadzone są postępowania egzekucyjne, co może doprowadzić do wniosku, że nie było żadnych postępowań egzekucyjnych zaległości w ogóle.

Tu też taki przykład większy wartościowo miasta Mysłowice, gdzie nie podejmowano lub nieterminowo podejmowano czynności, które doprowadziły wskutek tych zaniechań do przedawnień. W ogóle zaniechano wszczęcia postępowań windykacyjnych – i tutaj jest 5 kontrahentów na łączną kwotę ponad 340 tys. zł, a 188 tys. zł z tego jest przedawnione, bo od roku 2014, a właściwie od 2002 nie było żadnych działań i w 2014 roku ta część się przedawniła. Potem w sytuacjach, kiedy nawet wszczęto postępowanie egzekucyjne, nie występowało dalej, czyli nie pociągnięto tej drogi, czyli nie było sądowego nakazu zapłaty wobec 6 kontrahentów – i znowu 243 tys. zł, a zaległość w kwocie 145 tys. zł to już możliwe przedawnienie. Zaniechano także wszczęcia kolejnego postępowania egzekucyjnego. Tutaj 5 kontrahentów na łączną kwotę 1 600 tys., a zaległości w kwocie 1 160 tys. zł to prawo wniesienia zarzutu przedawnienia. Dla 8 kontrahentów brak było w dokumentacji postępowania jakichkolwiek informacji o zakończeniu postępowania. Tutaj to należności za lata od 2001 do 2015, przy których też można już mówić o przedawnieniu – ponad 230 tys. zł. Te 5800 tys. zł to Siemianowice Śląskie. Działania dotyczące jednego podmiotu, który korzysta z nieruchomości bezumownie. Nie wymieniamy tu nazwy podmiotu. Nie wiem czy to jest konieczne, czy to państwa interesuje. Powiem państwu tak, przed przyjazdem tutaj, jeszcze w sierpniu dostaliśmy informację na monit, co dalej z tymi kwotami. Miasto odpowiedziało, że trwa postępowanie wyjaśniające. Czyli przypuszczam, że ta kwota już jest znowu większa, bo to kolejny rok. A na pewno część zaległości, które się już przedawniły – bo tu było wtedy na moment kontroli 807 tys. zł przedawnionych z tego tytułu – na pewno też odpowiednio wzrosły. Ten podmiot włada nieruchomością już długo. Na razie nie ma widoku, żeby poprawnie uregulować.

Kolejne... Tutaj mi się miasto X zrobiło. Przepraszam. To było akurat miasto Zabrze. Kolejne nieprawidłowości to nieprawidłowości w rozliczeniach ze Skarbem Państwa. Głównie chodziło tutaj właśnie o bezumowne korzystanie. Jednostki przez mylną interpretację przepisów potrącały sobie z tego tytułu 25%, zamiast 5% wynikające z ustawy o dochodach. W przypadku miasta Zabrze było to 69 tys. zł do odprowadzenia do budżetu państwa. Takie drobniejsze kwoty to był jeszcze powiat lipnowski, powiat rycki, Nowy Sącz i właśnie miasto Zabrze – drugi raz mi się pojawiło, przepraszam, moja pomyłka.

Jeśli chodzi o działania pokontrolne, to tutaj wydaliśmy łącznie 244 wniosków pokontrolnych w obszarze stwierdzonych nieprawidłowości. W 4 przypadkach wpłynęły zastrzeżenia do 6 wniosków pokontrolnych. One zostały oddalone przez kolegia regionalnych izb obrachunkowych w całości. Na dzień sporządzania tej informacji skierowane były 3 zawiadomienia do rzeczników dyscypliny i jedno pismo do wojewody. W tej chwili na pewno jest to większa ilość, dlatego że zwykle czeka się na termin odpowiedzi na zalecenia i dopiero potem formułuje takie pisma. Zatem tutaj taki wstępny wynik tych kwestii. I podsumowanie...

Zastępca przewodniczącego KRRIO Grzegorz Czarnocki:

Nie chcemy państwu zajmować więcej czasu. Powiem w skrócie, że ta kontrola w naszej ocenie spełniła swoje cele. Zbadaliśmy pewną dziedzinę gospodarki finansowej. Skutki są znaczne, kwoty są sześciocyfrowe. Ta sprawa zakończenia procesów komunalizacyjnych prosi się o sfinalizowanie. To są sprawy organizacyjne, które powodują, że część działek nie jest przekazana gminom ostatecznie ani nie jest do końca mieniem Skarbu Państwa. Mamy nadzieję, że to zostanie załatwione. Dziękujemy państwu za uwagę.

Przewodnicząca poseł Bożena Borys-Szopa (PiS):

Dziękuję bardzo za obrazowe i profesjonalne przedstawienie tego materiału, nie tylko w formie pisemnej, ale przede wszystkim w ramach dodatkowych informacji. Dziękuję bardzo. Czy nasz drugi gość chciałby zabrać w tym momencie głos? Bardzo proszę.

Ekspert w Dziale Monitoringu Prawnego i Ekspertyz w Biurze Związku Powiatów Polskich Adrian Pokrywczyński:

Jeśli można, to oczywiście. Dziękuję. Pani przewodnicząca, szanowni przedstawiciele Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych, Wysoka Komisjo, mam zaszczyt

przedstawić króciutkie stanowisko Związku Powiatów Polskich na temat omawianego dziś raportu. Przede wszystkim chciałbym osobiście podziękować Krajowej Radzie za zwięzłość opracowania, bo muszę przyznać, że to się dosyć dobrze czyta jak na tak poważną materię. Widać od razu, gdzie jest dobrze, a gdzie można jeszcze popracować. Przechodząc do kwestii, którą porusza przygotowana i prezentowana informacja, to chciałbym w imieniu związku zwrócić uwagę na niektóre sprawy.

Pierwsza to taka – od końca trochę zaczynając – że my się nie zamykamy na ewentualne zmiany legislacyjne, które RIO wskazują i sugerują, zwłaszcza oczywiście takie, które by nam ułatwiły życie. Jeżeli któreś z sugestii RIO byłyby brane pod uwagę przez ustawodawcę, to chętnie weźmiemy udział w pracach. Wydaje mi się, że niezłym pomysłem byłoby ujednolicenie wzorów sprawozdań, żeby tych błędów sprawozdawczych uniknąć. A poza tym żeby państwo zwrócili uwagę, że wojewodowie sami różnie to określają. Dobrze by zatem było, jakby te sprawozdania były ujednolicone.

Tutaj też przy okazji tych sugestii legislacyjnych pojawiła się kwestia paląca moim zdaniem, którą tutaj państwo poruszali. Sam miałem z tym zawodowo kiedyś do czynienia. To jest sprawa braku decyzji komunalizacyjnych. RIO sugerują, by tutaj może ustawowo stworzyć wymóg odrębnego rejestru dla tych nieruchomości bez potwierdzenia komunalizacji, tych takim stanie pośrednim. Nie krytykując samej idei jednoznacznie, zwrócę tu uwagę, że w zasadzie to jest kwestia rzeczy, które powinny być zrobione i tak. Może powinniśmy bardziej się skupić, żeby po prostu te rzeczy zrobić, niż tylko stwierdzić, że one są do zrobienia. Z naszej strony możemy jedynie apelować do wojewodów, bo to wojewodowie wydają te decyzje. Zgadza się, że to powoduje pewne problemy interpretacyjne i zarządcze sprawach takich nieruchomości. Z doświadczenia wiem, że takie sprawy po prostu zalegają w urzędach wojewódzkich. To nie jest przytyk do obecnego rządu, tylko tak jak państwo tu wskazali, trwa to już wiele lat niestety. Konstrukcyjnie te decyzje nie są zbyt skomplikowane, bo to zwłaszcza są decyzje deklaratoryjne tak naprawdę w swej istocie, a nie konstytutywne. Chociaż oczywiście faktycznie mają ten pierwiastek konstytutywny. Natomiast co do zasady te nieruchomości zostały już skomunalizowane z mocy prawa.

Analizując tutaj wnioski, czy też pewne sugestie lub oceny, czasem negatywne, izb obrachunkowych, to w dużej mierze te niedociągnięcia czy nieprawidłowości w naszej opinii wynikają z dwóch rzeczy. Albo ze zwykłego braku środków, w tym sił organizacyjnych takich jak braki kadrowe, by coś na przykład zrobić na czas, albo po prostu z niedoinformowania, czy niedoszkolenia pracowników. Tu choćby kwestia błędów w sprawozdaniach składanych do stosownych instytucji.

Uważamy, że wiele rzeczy da się załatwić miękkimi środkami, wystąpieniami do starostów, zwróceniem uwagi na ewentualne nieprawidłowości. Bo to jak trafi do odpowiedniej komórki i ktoś zauważył, że jest błąd, to zostanie to pewnie szybko naprawione. Tutaj przy okazji może wspomnę, że można by tak lekko zacząć dyskusję na przyszłość o proporcjonalności podziału środków z wpływów, które wynikają z niektórych form użytkowania czy sprzedaży nieruchomości – by może większy procent z tych wpływów stanowił dochód powiatów. W raporcie jest wskazane, w jakich to proporcjach jest obecnie. Na pewno zwiększenie podziału na rzecz powiatów pozwoliłoby na zwiększenie sił i środków – może zautomatyzowane narzędzia informatyczne. Bo przecież teraz nikt albo mało kto przegląda papierowe księgi, ewidencje czy rachunki. To by pomogło niewątpliwie w bezpośredniej obsłudze nieruchomości Skarbu Państwa. To by było z korzyścią i dla powiatów, i dla samego państwa, które w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa dało nam zadania zarządu oraz ustalania pobierania dochodów budżetowych z tych nieruchomości. Ale to oczywiście jest kwestia do dyskusji na przyszłość. W drugim zakresie, o którym wspomniałem, ja tutaj w imieniu Związku Powiatów Polskich, który reprezentuję zdecydowaną większość powiatów, mogę zadeklarować, że jeśli byłaby taka wola, głównie ze strony wojewodów i regionalnych izb, to możemy przeprowadzić razem z kontrolerami czy rachmistrzami izb jakieś szkolenia dla pracowników samorządowych samorządów powiatowych czy miast na prawach powiatu dotyczące tych sfer, gdzie RIO widzą pewne problemy czy też niedociągnięcia. Co do zasady my robimy szkolenia głównie dla członków związku, natomiast w tym zakresie nie zamykamy się też na inne

powiaty. Gdyby Krajowa Rada potwierdziła chęć współprowadzenia takich bezpłatnych szkoleń, żeby tych nieprawidłowości po prostu było jak najmniej, przynajmniej w tym zakresie sprawozdawczym, to oczywiście jesteśmy chętni. Zapraszam do kontaktu i dziękuję bardzo za możliwość wzięcia udziału dzisiaj.

Przewodnicząca poseł Bożena Borys-Szopa (PiS):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chciałby zabrać głos? Proszę bardzo, pan poseł Moskal.

Poseł Kazimierz Moskal (PiS):

Pani przewodnicząca, szanowni państwo prezesi, szanowny przedstawicielu Związku Powiatów Polskich, ja już za wypowiedzią pani przewodniczącej pragnę podziękować za profesjonalne przedstawienie problemu, który wskazuje na to, że jest wiele nieprawidłowości. Cieszę się też z wystąpienia przedstawiciela Związku Powiatów Polskich, że są złożone pewne deklaracje wspólnego działania, przeszkolenia pracowników starostw, którzy za to odpowiadają. Bo ja będę miał takie ogólne pytanie, czy państwo dokonując tej kontroli patrzyli też na kwalifikacje osób, które zajmują się tym problemem w starostwach? Dla starosty jest to zadanie, które musi wykonać, natomiast nie do końca też patrzy się na to, czy pracownicy, którzy odpowiadają za właściwą gospodarkę tym mieniem, posiadają kwalifikację. Bo wiele tych uwag, wiele krytyk, wskazanych niedociągnięć może wynikało też z tego, że czasem być może pracowników to przerastało, bo nie mieli kwalifikacji. A wydaje mi się, że tak być nie powinno. Mówię „wydaje mi się” – broń Boże, nie chciałbym tutaj zarzucać zatrudnienia osób niewykwalifikowanych i prowadzenia przez nie tego obszaru działań.

Ja bym poszedł jeszcze dalej niż przedstawiciel Związku Powiatów Polskich. W ogóle z tą waszą uchwałą, z tą waszą informacją... Owszem, jest to pewno na waszych stronach. Każdy powiat może się z tym zapoznać, ale żeby ta uchwała i ten problem były przekazany do każdego powiatu. A oprócz tego może w takiej formie syntetycznej wskazać na te nieprawidłowości, które się powtarzają, żeby tego nie było. Natomiast też pytanie – czy były jakieś sprawy kierowane do prokuratury? Czy rozważyliście, żeby tam skierować takie sprawy? Te problemy, które tutaj przedstawiali państwo, one, wydaje mi się, niekiedy miały taki gatunek, że pewnie nadawałyby się do skierowania tych spraw do prokuratury.

Ze swojej strony powiem, że jestem pod wrażeniem tego, jak syntetycznie to przedstawiliście. Te problemy, myślę, że wspólnie już z ZPP, może będą jakoś rozwiązane. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Bożena Borys-Szopa (PiS):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Czy ktoś jeszcze z państwa posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Dziękuję bardzo. Proszę o odpowiedź.

Naczelnik Wydziału Kontroli RIO w Katowicach Ewa Koszela:

Jeśli mogę, ta pierwsza kwestia pracowników – nie do końca mamy uprawnienia, by jako Izba badać tego rodzaju rzeczy. Ale muszę przyznać, że przygotowując kontrolę, zrobiliśmy taką przymiarkę i robiliśmy to na kontroli, jak wyglądają wynagrodzenia, sądząc, że może się tam pojawić jakiś dysonans kwotowy między pracownikami, którzy zajmują się komunalnymi nieruchomościami, a tymi, którzy zajmują się nieruchomościami Skarbu Państwa. Ale po tej analizie wyszło nam, że w tym ostatnim roku, czyli 2019, tym kontrolnym, był wzrost dotacji na wynagrodzenia i one się mniej więcej zrównały. Tam nie było jakichś dużych różnic, może gdzieś jednostkowo... Ale generalnie wszyscy wskazywali na to też, że ogranicza ich etatyzacja dotacji na zadania zlecone. To była jedna kwestia.

Druga kwestia – prokuratura. Na moment sporządzania – tak jak powiedziałam – nie miałam wszystkiego od izb. Musiałabym to uaktualnić. Natomiast na pewno pamiętam, że akurat w przypadku Chorzowa, dane które tutaj prezentowałam, bo to akurat nasza jednostka katowicka, była jakaś sprawa prowadzona przez prokuraturę i chyba CBA. W uzupełnieniu materiałów z innej kontroli przekazywaliśmy materiały z tej kontroli również na ich prośbę. Czyli nie było zawiadomienia wprost z Izby. Natomiast resztę,

jak dociągniemy do końca, wyegzekwujemy te kwoty, które tu mogą być rzeczywiście do wskazania w tych zawiadomieniach, to myślę, że coś tam się jeszcze na pewno pojawi przy tych dużych skutkach.

Zastępca przewodniczącego KRRIO Grzegorz Czarnocki:

Jeśli jeszcze mogę uzupełnić, to oczywiście, po to przedstawiamy te wyniki i gromadzimy, żeby, tak jak tutaj pan poseł zauważył, one wróciły do jednostek. Nam nie chodzi o to, żeby stwierdzać nieprawidłowości, chodzi nam o to, żeby ich nie było. Pozytywnie odnosimy się do głosu przedstawiciela Związku Powiatów Polskich. W ramach naszych możliwości, które też zawsze są ograniczone na różny sposób – etatowy i finansowy – myślę, że możemy przygotować swoisty skrót, albo uczestniczyć w jakichś spotkaniach, które te nieprawidłowości by jakoś rozpowszechniły i żebyśmy zwrócili uwagę na pewne wskazówki, które możemy przekazać pracownikom, żeby tego było mniej. Natomiast cieszę się tutaj z głosu pana posła i z głosu przedstawiciela Związku Powiatów Polskich. Widzimy, że te problemy jednak istnieją i tutaj pewna współpraca, zarówno izb, jednostek samorządu jednego, jak i wojewodów, pewne zintensyfikowanie działań związanych właśnie z tym zasobem, ze sprawozdawczością, byłoby po prostu celowe, bo to są przecież środki publiczne. To są dochody realne powiatów, realne dochody Skarbu Państwa. Z naszej perspektywy to są naprawdę spore kwoty. Mówimy o setkach tysięcy, milionach złotych. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Bożena Borys-Szopa (PiS):

W czasach, w których każda złotówka ma jakąś podwójną wartość, prawda? Proszę państwa, zamykam dyskusję. Stwierdzam, że Komisja zapoznała się z informacją. Stwierdzam, że porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany.

Jednocześnie informuję, że protokół posiedzenia z załączonym pełnym zapisem jego przebiegu będzie do wglądu w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Bardzo dziękuję naszym gościom. Dziękuję wszystkim parlamentarzystom za udział w posiedzeniu.

Zamykam posiedzenie. Dziękuję bardzo.